

مرور همه نکات نگران کننده نبرد با لبنان

صادق، سانتر و سامان!

آر باطاری

جام، این دغدغه‌ها باید هر چه زودتر برطرف شوند.

بیرو لغزشی دیگر

هیچ کس نمی‌داند آن سانتر عجیب و غریب لبنانی‌ها، چطور دقیقاً روی استوک بازیکن این تیم فرود آمد. هیچ کس نمی‌داند این گل عجیب، چطور به ثمر رسید. در تصاویر اولیه، به نظر می‌رسد توپ از خط عرضی عبور کرده اما حقیقت آن است که هیچ دوربینی روی آن خط برای تشخیص درست صحنه وجود نداشته و به همین خاطر وی‌ای.آر در این صحنه دخیل نبوده است. همه این مسائل درست هستند اما باز هم عملکرد بیرو در این لحظه خاصی از مسابقه، قابل انتقاد به

در جدال تیم ملی با لبنان، نکات امیدوار کننده زیادی وجود داشت. اینکه تیم ملی در آن شرایط خاص به مسابقه برگشت، شکست را با پیروزی عوض کرد و همچنان صدر نشین گروه باقی ماند، نکات مهم و جذابی بودند. اینکه نفراتی مثل سردار و وحید امیری هم در خشان ظاهر شدند و روحیه تیم تا آخرین ثانیه‌ها حفظ شد، اتفاق بسیار مثبتی بود. با این وجود نمی‌توان از برخی نکات نگران کننده این نبرد هم به سادگی عبور کرد. به نظر می‌رسد این تیم دیر یازود به جام جهانی می‌رسد اما برای درخشیدن در آن

چهره به چهره

منتقدان خارج از گود سرمربی تیم ملی

فرا تر از حد و اندازه

آر بارهنورد

تیم ملی دوباره برنده شد و در صدر جدول گروهش باقی ماند تا فقط یک قدم با رسیدن به جام جهانی فاصله داشته باشد. با این وجود هنوز گروهی از مربیان «خارج از گود» لیگ برتر و افرادی که اسام خودشان را کارشناس گذاشته‌اند، با همه وجود مشغول تاختن به در اگان اسکوپچ هستند. ظاهر آنها تا زمانی که یک سرمربی «خارجی» روی نیمکت تیم ملی نشسته باشد، دل‌شان را با این تیم صاف نمی‌کنند. اسکو خوش‌شانس بود که لبنان را با برد ترک کرد. در غیر این صورت، این افراد با شمشیرهای گداخته در انتظار او بودند.

ایراد گرفتن از عملکرد در اگان اسکوپچ این روزها به یک عادت تکراری در بین مربیان فوتبال ایران تبدیل شده است. مربیانی که البته خودشان در لیگ برتر شغل ندارند و طبیعتاً اقتدر به لحاظ زمانی آزاد هستند که دائماً در باره سرمربی تیم ملی مصاحبه کنند. همان افرادی که تا دیروز مدعی بودند که تیم ملی به خاطر «طارمی» قبا را شکست می‌دهد، حالا مشغول نسبت دادن برد

بدون طارمی به مسائل دیگر هستند. یکی از این چهره‌ها «علی دایی» است که اخیراً مدعی شده اسکوپچ در حد و اندازه کنار گذاشتن طارمی نیست. برای یک لحظه تصور کنید مردی که در اوج بی‌تجربگی و فقط با یک فصل مربیگری در قامت مربی-بازیکن «سرمربی» تیم ملی ایران شد، ستاره‌های کلیدی تیم را به خاطر کینه‌های شخصی کنار گذاشت، فاجعه‌بارترین نتایج ممکن را با تیم ملی به دست آورد و عملاً شانس صعود به جام جهانی را از یک نسل گرفت و بدتر از همه این‌ها، رقص شمشیر عربستانی‌ها در آزادی را رقم زد، صحبت از «حد و اندازه» می‌کند. اسکوپچ بدون شک نسبت به مردی که برای مربیگری هرگز از «تهران» خارج نشده، در حد و اندازه مناسب‌تری برای هدایت تیم ملی است.

البته که اسکوکو هم نقض‌های خاص خودش را دارد و یک مربی در کلاس جهانی نیست اما این نوع انتقادهای نسبت به مردی که در ۱۲ مسابقه روی نیمکت تیم ملی ایران ۱۱ برد به دست آورده، تیم ملی را از بحران بزرگ مرحله پیشین عبور داده و حالا این تیم را به یک قدمی صعود به جام جهانی رسانده است، بیش از حد مغرضانه به نظر می‌رسد. در این نوع نقدها نسبت به عملکرد اسکو، کوچک‌ترین ردپایی از مسائل فنی دیده نمی‌شود. افرادی که این صحبت‌ها را مطرح می‌کنند، به جز تحقیر سرمربی تیم ملی، هدف دیگری در سر ندارند.

باز گشت «ستاره دیوانه» به نیو کمپ دنی به جای دنی

شرایط برای دست در نیو کمپ هم اما تا امروز چندستان خوب پیش نرفته است. بعد از ۷۰ میلیون یورو هزینه برای سمت راست خط دفاعی، حالا بارسا دوباره به همان گزینه قدیمی‌اش برگشته و پرافتخارترین ستاره تاریخ فوتبال را به خدمت گرفته است. بازیکنی که در این سال‌ها، همه جام‌ها را در کرده و البته با لباس بارسا، ۱۰۱

که از رویر تو راضی نبود، به سراغ نلسون سمدرود رفت و این بازیکن را به خدمت گرفت. سمدرود هم اما در این تیم دوام نیاورد و در نهایت راهی وولورهمپتون شد. انتخاب بعدی کاتالان‌ها برای سمت راست خط دفاعی، سر جینیو دست بود. بازیکنی که در لیگ هلند توپ می‌زد و مورد توجه بایرن هم قرار داشت.

بهتر از مسابقه قبلی با کره کار کرد. او خیلی خوب به حملات تیم ملحق می‌شد و توپ می‌گرفت اما در بازی او خیری از ارسال‌های دقیق ویی‌نقص نبود. برای ماندن در ترکیب ثابت تیم ملی و دوام آوردن در جناح راست خط هافبک، صادق باید کیفیت سانترهایش را به شکل قابل توجهی بالا ببرد. با این سانترها او به زودی جایش را به بازیکن دیگری خواهد داد.

وحید و دفاع چپ، این «ظلم» است

تردید وجود ندارد که وحید امیری بهترین بازیکن تیم ملی در نبرد با لبنان بوده است. او چه در بست دفاع چپ و چه در میانه زمین، فوق‌العاده ظاهر شد. با این حال به نظر می‌رسد قرار دادن چنین ستاره آماده‌ای در خط دفاع، ظلم بزرگی به خود تیم باشد. وحید در نیم‌فضا یک سوپراستار به نظر می‌رسد و نباید چنین بازیکنی را در خط دفاعی حبس کرد. این کاری است که حتی یحیی هم نباید در پرسپولیس تکرار می‌کند. انتظار می‌رود در مسابقه با سوریه و سایر نبردهای تیم ملی، امیری از ابتدا به عنوان یکی از هافبک‌ها به زمین برود و دیگر نقش یک مدافع را در تیم ملی بر عهده نداشته باشد.

سامان: کلیدی که به قفل نمی‌خورد

در اینکه سامان قدوس یکی از فووتالیست‌ها در چه یک با استانداردهای بسیار بالاست، تردیدی وجود ندارد. با این حال سبک بازی سامان انگار با سبک بازی تیم اسکوپچ همخوانی ندارد. قرار گرفتن او در ترکیب اصلی، نظم همیشگی تیم ملی را به هم زد. این اتفاق موجب شد احمد نوراللهی

ترددیدی وجود ندارد که وحید امیری بهترین بازیکن تیم ملی در نبرد با لبنان بوده است. او چه در پست دفاع چپ و چه در میانه زمین، فوق‌العاده ظاهر شد. با این حال به نظر می‌رسد قرار دادن چنین ستاره آماده‌ای در خط دفاع، ظلم بزرگی به خود تیم باشد

به سمت چپ خط هافبک برود. سامان اما ارسال‌های دقیقی نداشت، بارها توپ را لو داد و در مجموع یک نمایش ضعیف‌دیگر را در تیم ملی ارائه کرد. به نظر می‌رسد حداقل در شرایط فعلی، امیدی به درخشش این ستاره در تیم اسکوپچ نیست.

علی: کمی اروپایی تر باش

علی قلی‌زاده ۹۰ دقیقه در ترکیب تیم ملی روبه‌روی لبنان به میدان رفت و تحرک زیادی هم داشت. با این حال اصرار او به نگاه داشتن توپ و پرهیزش از پاس‌های سریع، مساله‌ای است که کمی نگران کننده به نظر می‌رسد. قلی‌زاده که اتفاقاً در اروپا هم توپ می‌زند، باید کمی اروپایی‌تر نشان بدهد و توپ را بیش از حد نگه ندارد. او در نیمه دوم این مسابقه، فرصت خوبی برای گل‌زنی داشت اما یک سر توپ اضافه، این موقعیت بسیار مطلوب را از ستاره تکنیکی تیم ملی ایران گرفت.

نقد، فقط از دشمنی حرف بزیم و با کلی گویی به یک مربی موفق حمله کنیم، اتفاقاً به شکل ناخودآگاه به دفاع از او پرداخته‌ایم. فوتبالی‌هایی که عملکرد فنی دایی و جلالی را در تیم‌های مختلف دیده‌اند، وقتی جبهه‌گیری مداوم آنها علیه اسکوپچ را می‌بینند، به جای بدبین شدن به اسکوکو، به او ایده‌های فنی‌اش اعتماد می‌کنند. چرا که اتفاقاً او در یک سنگر مشترک با این مربیان ناموفق قرار ندارد. حتی اگر روزمه چندان خاصی نداشته باشد.

وجه اشتراک جدی‌ترین منتقدین اسکوکو، دور بودن از فوتبال است. علی‌دایی در چند فصل گذشته در هیچ تیمی مشغول به کار نبوده و دائماً وقتش را با فعالیت‌های خیریه و با تجارت شخصی سپری کرده است. همین دور بودن موجب محبوبیت بیشتر او در بین اهالی فوتبال شده اما به محض آن که شهریار در باره فوتبال اظهار نظر می‌کند، دوباره بخش زیادی از این محبوبیت تحت تأثیر قرار می‌گیرد. مجید جلالی هم با شکست‌های مداومش در سال‌های اخیر، دیگر توجه نیمکت‌های لیگ برتری را از دست داده است. شاید اگر این دو نفر مشغول کار در فوتبال بودند، آرامش فکری بیشتری داشتند و از هر تریبونی برای تاختن به سرمربی تیم ملی استفاده نمی‌کردند. این مشکل آنهاست که دوری‌شان از فوتبال، تحمل‌تمایش موفقیت‌های دیگران را از این دو مربی «سابق» لیگ برتر گرفته است.

پاس گل به هم تیمی‌ها داده است. آلوز همیشه یک چهره بسیار محبوب در نیو کمپ بوده. یک برنده ذاتی که همواره روحیه رختکن را به اوج رسانده است. خیلی‌ها معتقدند اگر بازیکنی مثل او در رختکن تیم وجود داشت، نتایج بد این چند فصل بارسا رقم نمی‌خورد. چرا که آلوز همیشه در تهیه‌ی بازیکنان تیم، نقش زیادی بر عهده داشته است. این بازیکن البته برای بازگشت رسمی به ترکیب تیم، حداقل باید تادی‌ماه و دیدارهای نیم‌فصل دوم لالیگا صبر کند. با این وجود به نظر می‌رسد او زودتر به بارسلونا برود و به تمرین با این تیم بپردازد. شاید خیلی‌ها انتظار داشتند لاپور تا به دنبال ستاره‌های جوان تری برای تیمش برود اما حقیقت آن است که بارسا تنها ۱۰ میلیون یورو بودجه نقل و انتقالاتی دارد و در چنین

منهای فوتبال

پایان ماموریت غیر ممکن

بالاخره روز گذشته مسابقات دسته دوم کاپ آسیا بسکتبال بانوان به پایان رسید و همان‌طور که بسیاری پیش‌بینی کرده بودند، تیم ملی ایران نتوانست به دسته یک صعود کند. دختران بسکتبال ایران که در شرایط دشواری و تنها با اردوی داخلی راهی این مسابقات شده بودند، با وجود دو شکست نزدیک در دیدار گروهی نتوانستند خود را به مراحل بالاتر رسانند و در نهایت بدون هیچ بردی تیم آخر مسابقات شدند. این مسابقات با توجه به شرایط تیم پیش از اعزام، یک ماموریت غیر ممکن برای بسکتبال بانوان ایران بود. تیم ملی بسکتبال زنان ایران روز جمعه در آخرین دیدار خود برای تعیین جایگاه پنجم و ششم مقابل سوریه به میدان رفت که ۶۳ بر ۵۸ شکست خورد و در مرحله گروهی مقابل لبنان و سوریه به ترتیب اول ۱۷ بر ۱۷ پیش افتادند. اما سوریه در کوارتر دوم، سوم و چهارم به ترتیب ۱۶ بر ۲۳، ۱۳ بر ۱۷ و ۱۴ بر ۱۴ امتیازهای بیشتری گرفت تا برای دومین بار در این مسابقات ایران را شکست بدهد. دلارام و کیلی با کارایی ۱۹، شیدا شجاعی با کارایی ۱۵ و نگین رسولی پور با کارایی ۱۱ موثرترین بازیکنان ایران در این دیدار مقابل سوریه بودند. ملی‌پوشان ایران در مرحله گروهی مقابل لبنان و سوریه به ترتیب ۶۶ بر ۷۸ و ۶۴ بر ۷۸ شکست خوردند. آنها در ادامه با شکست ۷۶ بر ۶۸ مقابل اندونزی از رسیدن به نیمه‌نهایی این مسابقات بازماندند. با این حال بسکتبال ایران در فینال مسابقات که روز گذشته بین اردن و لبنان برگزار شد، بدون نماینده بود. چرا که با دعوت فیبا آسیا سمانه دهقانی، داور زن ایران فینال را قضاوت کرد. حال باید دید که با بازگشت تیم به ایران، فدراسیون بسکتبال و البته کمیته ملی المپیک که وعده حمایت‌های بیشتر را به دختران بسکتبالیست داده بودند، چه اقداماتی را برای این تیم در نظر می‌گیرند. پیش از اعزام تیم به ایسن‌کاپ، رامین طباطبایی رییس فدراسیون تأکید کرده بود که هدف از اعزام تیم کسب تجربه است. حال که این تجربه به دست آمده، انتظار می‌رود با برنامه‌ریزی و حمایت‌های بیشتر بسکتبال ایران آرام آرام در مسیر پیشرفت قرار بگیرد و رقیب قدرتمندتری باشد. بسکتبال بانوان ایران پس از ۴۷ سال اولین حضور خود را در رقابت‌های کاپ آسیا تجربه می‌کرد، بنابراین انتظار صعود به دسته یک آسیا هم از آنها نمی‌رفت، اما حالا که مجوسر حضور دختران باحجاب در رویدادهای بین‌المللی صادر شده، این توقع وجود دارد که با یک برنامه بلندمدت نتایج دیگری را شاهد باشیم.

باز گشت آیش کاران به تشک

پس از گذشت چندماه از اردوی تیم ملی کشتی آیش، یسار دیگر دختران آیش ایران قرار است تمرینات ملی را از سر بگیرند. آخرین بازی که زنان کشتی گیر به اردو دعوت شدند به اواخر خرداد ۱۴۰۰ برمی‌گردد که با ابتلای هشت کشتی‌گیر به کرونا، تمرینات تعطیل شد. حالا اما قرار است اردوی تیم ملی از ۲۹ آبان تا چهارم آذر با حضور ۱۲ نفر در اوزان مختلف، در در سالن زنده‌باد مهندس توفیق جهان بخت برقرار شود. آنها برای این مرحله از اردو یگانه غرب گشته و سپیده بابایی (۵۵ کیلوگرم)، فاطمه فتاحی و فاطمه کرمی (۶۰ کیلوگرم)، محمدتهد حسینی و زهرا البراهیمی (۶۵ کیلوگرم)، ریحانه گیلانی و نگین نظری (۷۰ کیلوگرم)، مریم احمدی و ندامادی (۷۵ کیلوگرم) و هانیه عاشوری و نیلوفر امینی (۷۵+ کیلوگرم) را دعوت کرده است. تیم آیش بانوان پیش از این توانسته به نتایج خوبی در مسابقات برون مرزی دست پیدا کند. دختران ایران انگیزه‌های بسیار زیادی برای درخشش در میدان‌های بین‌المللی دارند. یکی از بانگیزه‌های تیم هانیه عاشوری است که نخستین مدال طلا را در مسابقات قهرمانی جهان به دست آورده و حالا به دنبال مدال‌های بیشتر است. با حمایت از این تیم قطعا روزهای خوبی را شاهد خواهیم بود.

